

Kohtuasi C-163/20**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

16. aprill 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Bundesfinanzgericht (Austria föderaalne maksukohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

16. aprill 2020

Kaebaja:

AZ

Vastustaja:

Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln

Põhikohtuasja ese

Kaebus otsuse peale, millega jäeti rahuldamata Tšehhis elava ja Austrias töötava töötaja taotlus saada sama suurt peretoetust kui Austrias elavad töötajad

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Liidu õiguse tõlgendamine, ELTL artikkel 267

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 18 ja artikli 45 lõiget 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määruse (EL) nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires artikli 7 lõikeid 1 ja 2; Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta artiklit 4, artikli 5 punkti b, artiklit 7 ja artiklit 67 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ)

nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord, artikli 60 lõike 1 teist lauset tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellise riigisisese õigusnormi kohaldamine, mille kohaselt tuleb perehüvitist, mida makstakse lapsele, kes tegelikult alaliselt ei ela perehüvitisi maksvas liikmesriigis, vaid tegelikult alaliselt elab mõnes muus EL-i liikmesriigis, mõnes muus Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis või Šveitsis, vastavalt EL-i statistikaameti avaldatud võrreldavale hinnatasemele asjaomases liikmesriigis kohandada perehüvitisi maksva liikmesriigiga võrreldava hinnatasemega?

Viidatud liidu õigusnormid

Euroopa Liidu toimimise leping (ELTL), artiklid 18 ja 45

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (ELT 2004, L 166, lk 1; edaspidi „määrus nr 883/2004“), põhjendus 16 ning artiklid 1, 3, 4, 5, 7 ja 67 ning artikli 68 lõige 2

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord (ELT 2009, L 284, lk 1; edaspidi „määrus nr 987/2009“), artikli 60 lõige 1

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta määrus (EL) nr 492/2011 töötajate liikumisvabaduse kohta liidu piires (ELT 2011, L 141, lk 1; edaspidi „määrus nr 492/2011“), artikli 7 lõiked 1 ja 2

Viidatud riigisisemed õigusnormid

1967. aasta seadus pereväljaminekute kompenseerimise kohta (Familienlastenausgleichsgesetz 1967, edaspidi „FLAG 1967“), §-d 1, 2, 5, 8, 8a, 11, § 33 lõike 3 punkt 2 ning §-d 53 ja 55

1988. aasta tulumaksuseadus (Einkommensteuergesetz 1988, edaspidi „EStG 1988“), § 33 lõige 3

Bundesministerin für Frauen, Familien und Jugend'i (Austria naiste, perekonna- ja noorsooasjade minister) ja Bundesminister für Finanzen'i (Austria rahandusminister) määrus peretoetuse ja maksusoodustuse vormis lapsetoetuse korrigeerimise kohta seoses lastega, kes alaliselt elavad mõnes muus EL-i liikmesriigis või Euroopa Majanduspiirkonna lepinguriigis või Šveitsis (Verordnung der Bundesministerin für Frauen, Familien und Jugend und des Bundesministers für Finanzen über die Anpassung der Familienbeihilfe und des Kinderabsetzbetrages in Bezug auf Kinder, die sich ständig in einem anderen Mitgliedstaat der EU oder einer Vertragspartei des Europäischen Wirtschaftsraumes oder der Schweiz aufhalten; määrus, millega viiakse peretoetus

ja maksusoodustuse vormis lapsetoetus vastavusse liidu õigusnormidega (Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU-Anpassungsverordnung), *Bundesgesetzblatt (BGBl.)* II, nr 318/2018), §-d 1–5

Kohtuasja asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

Kaebaja ja tema abikaasa elavad koos kahe ühise alaealise lapsega Tšehhi Vabariigis. Kaebaja töötab piirialatöötajana Austrias, tema abikaasa töötab Tšehhi Vabariigis. Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln (Hollabrunn Korneuburg Tullni maksuamet) maksis alates 2016. aastast kaebajale diferentseeritud lisahüvitist (edaspidi „lisahüvitis“) vastavalt määrusele nr 883/2004 Tšehhi Vabariigis ja Austrias makstavate perehüvitiste vahe ulatuses. Lisahüvitist maksti kuni 2018. aasta detsembrini iga kuu kokku 374,80 eurot (238 euro suurune peretoetus ja 116,80 euro suurune maksusoodustuse vormis lapsetoetus mõlema lapse kohta). 1. jaanuaril 2019 jõustunud FLAG 1967 § 8a ja EStG 1988 § 33 lõike 3 punkti 2 alusel korrigeeriti hüvitise summat vastavalt võrreldavale hinnatasemele, mille EL-i statistikaamet avaldas 1. juuni 2018. aasta seisuga ostujõu kohta Tšehhi Vabariigis võrreldes Austriaga. Iga kuu makstakse 232 euro suurune summa (159,70 euro suurune peretoetus ja 72,30 euro suurune maksusoodustuse vormis lapsetoetus mõlema lapse kohta).

Kuna kaebaja ei nõustunud lisahüvitise vähendamisega, taotles ta Hollabrunn Korneuburg Tullni maksuametilt „perehüvitise maksmist korrigeerimata kogusummas“. Maksuamet jättis taotluse rahuldamata ja edastas pärast vaidmenetlust, milles ta ei nõustunud kaebaja kahtlustega liidu õiguse kohaldamise suhtes, vaide lahendamiseks Bundesfinanzgericht'ile (föderaalne maksukohus). Bundesfinanzgericht'is (föderaalne maksukohus) on pooleli paljude sarnaste kohtuasjade menetlemine.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

Vaidlus käib selle üle, kas hüvitiste vahe arvutamisel tuleb võtta aluseks Austria perehüvitiste summa (peretoetus ja koos sellega makstav maksusoodustuse vormis lapsetoetus), mida alates 2019. aastast makstakse tegelikult Austrias elavate laste kohta, või tuleb seda summat kohandada Tšehhi Vabariigi hinnatasemega. Kaebaja leiab, et „mobiilsetel töötajatel on samasugune õigus perehüvitistele nagu kohalikel töötajatel „olenemata asjaomase lapse elukohast“. Maksuamet selle väitega ei nõustu.

Eelotsusetaotluse põhjenduse lühikokkuvõte

Vaidlusalusele otsusele eelnes arutelu teemal, kas sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimist käsitlevate liidu õigusnormide kohaldamisalasse kuuluvate perehüvitiste indekseerimine on kooskõlas liidu õigusega. 2016. aasta novembris ei nõustunud Euroopa komisjon mitme Austria ministeeriumi taotlusega käsitleda

(ülekanavate) perehüvitiste indekseerimise teemat ja teha ettepanek sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimist käsitlevate õigusnormide muutmiseks.

Toonane Bundesministerium für Familien und Jugend (Austria perekonna- ja noorsooasjade ministeerium), kes tugines Viini ülikooli töö- ja sotsiaalõiguse professori õiguslikule arvamusele, esitas 5. jaanuaril 2018 – kooskõlastatult Bundesministerium für Finanzen'iga (Austria rahandusministeerium) – arutamiseks ministeeriumis välja töötatud eelnõu, mis puudutab föderaalset, millega muudetakse FLAG 1967 ja EStG 1988. 2. mail 2018 esitas toonane Bundesregierung (Austria valitsus) valitsuse algatatud eelnõu, mis oli indekseerimise ettepaneku poolest sisuliselt identne ministeeriumis välja töötatud eelnõu sõnastusega. Valitsuse algatatud eelnõu võttis Nationalrat (Austria parlament) 24. oktoobril 2018 poolthälte enamusega seadusena vastu. Indekseerimine jõustus alates 1. jaanuarist 2019 makstavate perehüvitiste suhtes.

Komisjon algatas 24. jaanuaril 2019 Austria vastu rikkumismenetlust. Praegu toimub menetluse teine etapp. Komisjon asus 25. juuli 2019. aasta arvamuses seisukohale, et Austria indekseerimismehhanism on diskrimineeriv, kuna sellega vähendatakse Austrias töötajatele antavaid perehüvitisi ja perede maksusoodustusi üksnes seetõttu, et nende lapsed elavad teises liikmesriigis. Asjaolu, et mõnes liikmesriigis on elukallidus väiksem kui Austrias, ei ole kindlasummaliste hüvitiste puhul, mis ei ole seotud lapse tegelike ülalpidamiskuludega, asjassepuutuv. Teadaolevalt ei ole komisjon seni selles asjas Euroopa Kohtusse pöördunud.

Õiguskirjanduses on ülekanatud perehüvitiste indekseerimise kooskõla liidu õigusega suuremalt jaolt eitatud, kuid seda on siiski ka jaatud. Liidu õiguse õige kohaldamine ei ole nii ilmne, et ei jää mingit võimalust mõistlikuks kahtluseks.

Õigus saada lisahüvitist Tšehhis ja Austrias makstavate perehüvitiste vahe ulatuses

Määruse nr 883/2004 artikli 68 lõike 1 punktis b on ette nähtud, et kui samal perioodil ja samadele pereliikmetele antakse samadel alustel hüvitisi enam kui ühe liikmesriigi õigusaktide alusel, on töötamise või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemise alusel saadavate õiguste puhul prioriteet laste elukoha järgse liikmesriigi õigusaktidel. Sama artikli lõikes 2 on ette nähtud, et kattuvate õiguste puhul antakse perehüvitisi kooskõlas õigusaktidega, mis on prioriteetsed vastavalt lõikele 1 ning teiste liikmesriikide õigusaktidest tulenevad õigused perehüvitistele peatatakse esimesena nimetatud õigusaktidega sätestatud summa ulatuses ja seda summat ületava summa puhul antakse summade vahe ulatuses lisahüvitist, kui see on asjakohane (vt Euroopa Kohtu 18. septembri 2019. aasta kohtuotsus Moser, C-32/18, EU:C:2019:752, punkt 41, ja sellega seoses ka 30. aprilli 2014. aasta kohtuotsus Wagener, C-250/13, EU:C:2014:278, punkt 46).

Vaidlust ei ole selle üle, et Austria maksab kaebajale perehüvitist ulatuses, milles see ületab Tšehhi perehüvitiste summat.

Perehüvitist ja maksusoodustuse vormis lapsetoetust tuleb pidada sotsiaalkindlustushüvitisteks, kuna neid antakse hüvitisesaajatele seaduses määratletud olukorra alusel isiku vajadusi konkreetselt hindamata, ning need on seotud ühega riskidest, mis on määruse nr 883/2004 artikli 3 lõikes 1 (punkt j, perehüvitised) sõnaselgelt loetletud (vt Euroopa Kohtu 18. detsembri 2019. aasta kohtuotsus UB, C-447/18, EU:C:2019:1098).

Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt säilitavad liikmesriigid pädevuse korraldada oma sotsiaalkindlustusskeeme, kuid peavad seejuures siiski järgima liidu õigust, eelkõige ELi toimimise lepingu neid sätteid, mis käsitlevad kõigile liidu kodanikele tagatud vabadust liikuda ja elada liikmesriikide territooriumil (vt Euroopa Kohtu 23. jaanuari 2019. aasta kohtuotsus ZP, C-29/19, EU:C:2020:36, punktid 39 ja 41 ning seal viidatud kohtupraktika).

Maksuameti kohaldatud riigisisesed õigusnormid võivad eelkõige olla vastuolus esmase õiguse hulka kuuluva ELTL artikliga 18 ja artikli 45 lõikega 1 ning teise õiguse hulka kuuluva määruse nr 492/2011 artikli 7 lõigetega 1 ja 2; määruse nr 883/2004 artiklitega 4, 5, 7 ja 67, samuti määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 teise lausega.

Eelotsustaotluse esitanud kohus viitab sellega seoses eelkõige 15. jaanuari 1986. aasta kohtuotsusele Pinna, 41/84, EU:C:1986:1; 6. oktoobri 1995. aasta kohtuotsusele Martinez, C-321/93, EU:C:1995:306, punkt 21; 7. novembri 2002. aasta kohtuotsusele Maaheimo, C-333/00, EU:C:2002:641, punkt 32; 22. oktoobri 2015. aasta kohtuotsusele Trapkowski, C-378/14, EU:C:2015:720, punkt 35; 12. märtsi 2020. aasta kohtuotsusele SJ, C-769/18, EU:C:2020:203, punkt 43; 2. aprilli 2020. aasta kohtuotsusele FV ja GW, C-802/18, EU:C:2020:269, punkt 24, ning 18. septembri 2019. aasta kohtuotsusele Moser, C-32/18, EU:C:2019:752, punkt 38.

Nii ilmne kui ka varjatud diskrimineerimine on esmase õigusega keelatud. Selle kohta märgiti parlamendis enne indekseerimist käsitleva otsuse vastuvõtmist toimunud arutelul, et ei lähtuta mitte kodakondsusest, vaid elukohast, ning ka Austria kodakondsusega laste puhul, kes elavad teises liikmesriigis, viiakse läbi indekseerimine vastavalt tegelikule elukallidusele. Samuti märgiti, et komisjon oli Ühendkuningriigi liidust lahkumise vältimiseks juba välja töötanud ettepaneku, mille kohaselt tuli perehüvitisi indekseerida. Komisjon indekseerib oma ametnike palgad, kes ei ela Brüsselis ega Luxembourgis, samuti nende lastele antavad perehüvitised (vt määrus nr 1296/2009).

Üldise keelekasutuse kohaselt tuleks määruse nr 883/2004 artikli 5 punkti b ja artiklit 67 mõista nii, et seal esitatud fiktsioonid tähendavad käesolevas menetluses, et kaebaja lapsi tuleb neis sätetes kehtestatud võrdse kohtlemise tõttu õiguslikult käsitada nii, nagu nad elaksid Austrias, isegi kui nad tegelikult elavad

Tšehhi Vabariigis, mistõttu tuleks neile maksta diferentseeritud lisahüvitist vastavalt määruse nr 883/2004 artikli 68 lõikele 2, jättes arvestamata indekseerimist käsitlevad riigisisised õigusnormid. Kui kujutada ette, nagu elaksid pereliikmed Austrias, on neil ka õigus saada sama suurt peretoetust kui Austrias elavatel lastel.

Selle tõlgenduse poolt räägib ka asjaolu, et Austria seadusandja võttis FLAG 1967 § 53 lõike 1 teise lausega määruse nr 883/2004 artikli 67 esimese lause põhimõtteliselt üle riigisisesse õigusesse, aga sätestab FLAG 1967 § 53 lõikes 4 sõnaselgelt, et FLAG 1967 § 53 lõike 1 teist lauset ei kohaldata FLAG 1967 § 8a lõigetes 1–3 ette nähtud indekseerimise suhtes, seega on indekseerimine seadusandja hinnangul ilmselt vastuolus fiktsiooniga, nagu elaksid asjaomased isikud hüvitist maksvas riigis.

Erinevad elamis-, koolitus- ja ülalpidamisvajadused olenevalt elukohariigist on võimalik elukoha fiktsiooni abil teadlikult kõrvaldada. Olenemata lapse elukohast, on õigus saada sama laadi hüvitist samas ulatuses. Indekseerimise puhul on Austria perehüvitiste summa selgelt seotud lapse tegeliku elukohaga.

Parlamendis toimunud arutelu käigus juhiti tähelepanu ka sellele, et ka pärast indekseerimist on Austria perehüvitised enamasti märkimisväärselt suuremad kui elukohariigi makstavad toetused.

Vastavalt määruse nr 987/2009 artikli 60 lõikele 1 võetakse määruse nr 883/2004 artiklite 67 ja 68 kohaldamisel kogu perekonna olukorda arvesse nii, nagu kõigi asjaomaste isikute suhtes kohaldataks asjaomase liikmesriigi õigusakte, ning nii, nagu nad elaksid seal, seda eelkõige seoses isiku õigusega taotleda selliseid hüvitisi.

Sellele vastavalt kinnitas Euroopa Kohus 22. oktoobri 2015. aasta kohtuotsuses Trapkowski (C-378/14, EU:C:2015:720, punkt 35) ja 18. septembri 2019. aasta kohtuotsuses Moser (C-32/18, EU:C:2019:752, punkt 38), „et määruse nr 883/2004 artiklis 67 ette nähtud fiktsiooni tagajärjel võib isik nõuda perehüvitisi pereliikmete eest, kes elavad muus liikmesriigis kui hüvitiste maksmiseks pädev liikmesriik, just nagu nad elaksid viimati nimetatud liikmesriigis.“

Kui kujutada ette, et pereliikmed elavad Austrias, oleks neil seega õigus saada sama suurt peretoetust kui Austrias elavatel lastel. Teisisõnu: liidu seadusandja otsustas teadlikult võrdse kohtlemise kasuks seoses õigusega nõuda liigi ja summa poolest samasuguseid hüvitisi.

Kohtuasjas Trapkowski oli siiski sisuliselt tegemist küsimusega, kas määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 kolmanda lause kohaselt tuleks tunnustada õigust saada lapse eest perehüvitist seda maksuma kohustatud liikmesriigis elava vanema puhul seetõttu, et teises liikmesriigis elav teine vanem ei ole perehüvitist taotlenud; Euroopa Kohus vastas sellele küsimusele eitavalt.

Kohtuasjas Moser selgitas Euroopa Kohus, et määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 teine lause on kohaldatav kõigi määruse nr 883/2004 artikli 68 alusel makstavate hüvitiste suhtes.

Siiski otsustas Euroopa Kohus kohtuasjas Moser vaidluse all olnud lapsehooldustasu kohta, et määruse nr 883/2004 artikli 68 alusel makstava lisahüvitise summa tuleb arvutada hüvitise maksmiseks kohustatud töökohariigis tegelikult saadud tulu alusel, ja märkis, et piiriala töötajate puhul on töötasu üldreeglina kõrgem töötaja töökohariigis.

Hüvitised perekulude katteks

Määruse nr 883/2004 artikli 1 punkti z kohaselt on „pereküvitised – kõik mitterahalised või rahalised hüvitised perekulude katteks“. FLAG 1967 § 1 kohaselt makstakse samas seaduses kehtestatud hüvitisi eesmärgiga „saavutada pere huvides koormuse tasakaalustamine“. Seadust ettevalmistavate materjalide kohaselt on seejuures tegemist toetusega olenevalt tegelikust elukallidusest, mis võib olenevalt elukohast erineda. Kui hüvitist antaks täielikult muutumatus summas olenemata erinevatest hinnatasemetest, toob see kaasa liiga suure toetuse maksmise või ümberjagamise, mida põhivabadused ei nõua (kui lapse elukohariik on madalama ostujõuga riik) või liiga väikese toetuse maksmise (kui lapse elukohariik on kõrgema ostujõuga riik), mis takistab vaba liikumise õiguse kasutamist.

Austria pereküvitisi rahastatakse esiteks peretoetuste fondist (Familienlastenausgleichsfond), mille moodustavad eelkõige tööandjate sissetulekud nende makstud palkade summa alusel, aga ka teatav osa äriühingu tulumaksu ja füüsilise isiku tulumaksu laekumisest (pereküvitis), teiseks füüsilise isiku tulumaksu üldisest laekumisest (maksusoodustuse vormis lapsetoetus). Kaebaja väidab, et oma sissetulekuga rahastab ta samuti Austria pereküvitisi, mistõttu on tal õigus saada neid vähendamata kujul; sellega seoses viitab ta kohtujurist Mancini 21. mai 1985. aasta ettepanekule kohtuasjas Pinna (41/48, EU:C:1985:215, punkti 6 alapunkt C).

Mis puudutab määruse nr 883/2004 artikli 7 tõlgendamist, siis tuleb eelotsustaotluse esitanud kohtu arvates lähtuda sellest, et üldise keelekasutuse kohaselt tuleb määruse nr 883/2004 alusel antavate pereküvitiste indekseerimise suhtes Austrias, isegi kui seda ei mõjuta määruse nr 883/2004 artiklis 67 sätestatud fiktsioon, kohaldada määruse nr 883/2004 artiklis 7 sätestatud keeldu rakendada muutmist (käesolevas asjas: vähendamist) vastavalt pereliikmete tegelikule elukohale. Seadust ettevalmistavates materjalides märgitakse mh, et olenemata tegelikust finantsmõjust peab toetav mõju asjakohase lahenduse tähenduses olenema tegelikust elukallidusest. Küsimus ei ole selles, kas pereküvitisi saab indekseerida või mitte, vaid selles, kas Austria pereküvitise ülekandmise kohustus – mida kõnesolevas eelnõus kahtluse alla ei seatud – on hüvitise summast või väärtusest. Selle kohta on esindatud seisukoht, et lubatud on

indekseerida rahalist hüvitist, mida ei rahastata töötajate sissemaksetest, järgides vaba liikumise põhimõttest tulenevat diskrimineerimise keeldu.

Nende hinnangul, kes leiavad, et asjaomased Austria õigusnormid on kooskõlas liidu õigusega, Austria rahalist hüvitist „ei vähendada“, kuna peretoetuse ja muude perehüvitiste kaalumisel ostujõu alusel seotakse need asjaomaste elukohariikide erineva elukallidusega ja seega võetakse aluseks alati sama ostukorv. Hüvitise suurus muutub ainult „summa ja mitte väärtuse poolest“. Kuna seos elukallidusega järgib üksnes võrdse kohtlemise eesmärke ja seda kasutatakse isegi muudes õigusvaldkondades, ei näi see põhimõtteliselt asjakohatu.

Ostujõu pariteedi arvutamise eesmärk on perehüvitiste sisuline ehk väärtusest lähtuv muutumatus ja püsivus. Seega peaks rahalise hüvitise väärtus olema riigi olukorraga võrreldes peaaegu muutumatu ning seda ei tohiks mõjutada inflatsioon ja ostujõu erinevused eri liikmesriikides. Määruse nr 883/2004 artiklis 67 kasutatud sõna „nagu“ tuleks järelikult mõista nii, et teises liikmesriigis elavatele pereliikmetele makstavate perehüvitiste suurus ei pea vastama Austrias elavate pereliikmete peretoetuste suurusele mitte formaalselt (summa poolest), vaid sisuliselt (väärtuse poolest). Väärtuspõhine käsitlus viib seega tulemuseni, et Austria mudeli kohaselt ei mõjuta, muuda ega vähenda elukohamuutus liidus, Euroopa Majanduspiirkonnas ega Šveitsis Austria peretoetusi, vaid nende väärtus on igas elukohariigis sama. Ei ilmne, et mudelil, mis tagab peretoetuse liidus, Euroopa Majanduspiirkonnas või Šveitsis (väärtuse poolest) samas ulatuses kui Austrias asuva elukoha puhul, oleks ühepoolne koormav mõju. Võõrtöötajad ei kaota siin liikmesriigi sotsiaalkindlustusõigusi, muidu võiks see neil takistada vaba liikumise õiguse kasutamist.

Kuni Euroopa riikides on ostujõud veel väga erinev, võiks see mudel ühest küljest aidata saavutada suuremat õiglust ja teisest küljest toetada mobiilsust ja seega töötajate vaba liikumist.

Parlamendis toimunud arutelus juhiti siiski tähelepanu ka sellele, et näiteks Austria piires, kus elukallidus on eri piirkondades erinev, indekseerimist ei toimu ning Austria peretoetus ja maksusoodustuse vormis lapsetoetus on kindlasummalsed hüvitised, mille puhul ei arvestata elukohaga seotud asjaolusid. Erinevus esineb ka Ida- ja Lääne-Slovakkia vahel, sest Bratislava piirkonnas on elukallidus märkimisväärselt suurem kui näiteks Viinis ja selle ümbruses. Kõiki erinevaid piirkondi ja erinevat elukallidust ei ole võimalik tasakaalustada. Peale selle märgiti, et just väikelaste jaoks vajalike hooldusvahendite puhul on sageli tegemist samade toodetega kui Austrias, mis seal ka maksavad sama palju.

Samuti väidetakse, et lapsetoetuse saajad ei kasuta lapse ülalpidamiseks ainult lapse elukohariigi ostukorvi, vaid teevad sisseoste ka töökohariigis.

Eeltoodud kaalutlustel tuleb esitada ELTL artikli 267 alusel eelotsusetaotlus Euroopa Kohtule.